

Mesemondók Délelőttjét rendeztek a zirci Művelődési Házban, immár hatodszor. Ezt az alkalmat ragadták meg az intézmény kultúráért felelős dolgozói, hogy kihirdessék a nyárra kiírt OlvasóFa pályázat végeredményét. Benczikné Tóth Magdolna intézményvezetővel és Berkesi Gáborné olvasószolgálatos-könyvtárossal beszélgettem, akik már a jövő heti, Könyvtári Napokra készülnek. Előre összeírt kérdéseim java porba hullott, amikor kiderült, hogy a Mesemondók Délelőttjét nem versenyszellemben bonyolítják le. Bár vannak olyanok, akik a gyerekek egymással való összemérése mellett kardoskodnak, az idei huszonhárom nevezés a szervezőket igazolja. Az más kérdés, hogy végül valamiféle járvány közbeszólt, s csak tizenhárman tudtak eljönni. A tíz távolmaradóba beleestek a Bicski gyerekek, akiket éppen ezeken a délelőttökön fedeztek fel, s idén már két nagyobb fesztiválon is felléptek népmeséjükkel. Ennek a rendezvénynek ugyanis ez a mesefajta a specialitása, időben is a Népmese Napjához köti a kiíró, a Magyar Olvasástársaság, ezt a napot pedig szeptember 30-án, a nagy mesemondó, Benedek Elek születésének évfordulóján ünnepeljük. *„A magyar népmesékben kifejeződik az igazságba vetett hit, a játékosság, a csoda öröme, a kaland szeretete. A mese mindenkit elvarázsol és megbabonáz. A mesékből tanulhatunk, megtudhatjuk, hogyan éltek az emberek régen, hogyan ettek, szerettek, szenvedtek, ünnepeltek, harcoltak. A mesékben követhetjük a népek régi szokásait és erkölcsét, megismerhetjük kultúrájukat. A mesék tehát szórakoztatnak és nevelnek is egyben: az életről tanítanak, és érzelmi kapaszkodót nyújtanak, ugyanakkor segítik az énkép alakulását is.”* – áll a pályázati kiírásban. A zirci – de nemcsak zirciek nevezését befogadó – Mesemondók Délelöttje külön kötődik Benedek Elekhez, aki országgyűlési képviselőként a gyermekirodalom ügyét a magyar művelődéspolitikai fontos kérdésének tartotta. Az egyik zsűritag, Vargáné Boda Emília ugyanis erdélyi születésű, s mindig büszkén mondja el, hogy Elek apó földjéről érkezett. A gyerekek ámulatát kiváltó, emberöltőre szabott népviselete akár mint dekorációs elem is felfogható. A délelöttnek voltak egészen emlékezetes alakításai: a gyerekek részéről az orosz eredetű Vajaspánkó népmese cérnavékony fiúhanganon találva, a felnőttek részéről Ulrich Krisztián hallás után megtanult, tájszóval fűszerezett előadása. *Pici-nagy lenyűgözve hallgatta, volt, akinek tátva maradt a szája* – mondták el a szervezők, fejet hajtva a produkció előtt. Berkesi Gáborné Klára el is időzött kicsit az Ulrich családnál, hiszen nemcsak az apuka vett részt a Mesemondók Délelöttjén, két gyermeke is bátran kiállt a nagyközönség elé. A szülők a gyerekeket egészen kiskorukban beírták a könyvtárba és heti rendszerességgel látogatják a könyvek birodalmát, míg a nagyszülők otthon bábszínházat játszanak az unokákkal. A fejlődés már most nyomon követhető: a kislány – bár erős önkritikát fogalmazott meg – különdíjat kapott, az óvodás kisfiúról pedig kiderült – az édesapának történő suttozás révén –, hogy az elhangzott mesék színe-javát ismeri. A versenyszellem kapun kívül zárása ellenére azért voltak további különdíjasok, a szervezők pedig minden megjelenőt könyvvel jutalmaztak.

Úgy húsz perce beszélgethettünk, amikor megkérdeztem, hogy fontos-e a nevezés, ha ez egy kötetlen mese-délelőtt.

Hogyne lenne fontos, mondják a szervezők, hiszen a létszámnak és a résztvevők életkorának megfelelően vásárolnak könyveket. A témaválasztásnál odafigyelnek arra is, hogy a jelentkező gyermek alsó- vagy felső-tagozatos. Magdolna hozzát teszi: idén is sokkal több ajándékot vettek, mint amennyi jelentkező volt. Nem arra készülnek tehát, hogy mint ezúttal, kevesebben jönnék, hanem arra, hogy többen. Klára – mielőtt az általa koordinált OlvasóFa pályázatról kezdene beszélni – elmondja terveit és felhívását a Mesemondók Délelöttjével kapcsolatban: jövőre szeretné, ha a mesék más légkörben hangzanának el, az előadóterem helyett a könyvtárban, „kuckószerűen”, és a havi rendszerességet sem zárta ki, bár hozzátette: a kicsik-nagyok elfoglaltsága miatt ez nehezen kivitelezhető. Mindenesetre várják a különböző generációk képviselőit, hogy mondják el kedvenc meséjüket a hallgatóságnak.

A továbbiakban egyre többet meredt tekintetünk a vezetői irodában kinőtt fára, amely ugyan nem ért az égig, még a plafonig sem, de tele volt levelekkel, s a levelekben sok-sok betűvel.

Az OlvasóFa pályázatot a nyári szünetre írta ki a könyvtár, három kategóriában: óvodások, alsósok és felsősök számára. A három korcsoportot eltérő levélszínnek különböztették meg a Magdolna által nemes egyszerűséggel, de joggal dicsőségtáblának nevezett dekoráción. A Bolla Mariann festette fa leveleibe az óvodások és általános iskolások annyiszor írják be nevüket, ahány könyvet olvastak. Itt nem hozható nyilvánosságra a könyv címe, erre a célra külön oszlop van a táblán, ahol az olvasók ajánlhatják egymásnak a műveket. A könyvrecenzió blogbejegyzéssel is történhet, de ezt az üzenési formát kevésbé vették igénybe a pályázók, ami talán nem is olyan nagy baj azok életkori tükrében. *Nem találtuk fel a spanyolviaszt* – mondja Magdolna szerényen az OlvasóFa kapcsán, láttak más helyen hasonlót, viszont a megyei könyvtár a zirciektől „lopná el” a fát. Az első alkalommal kiírt pályázat rendkívül népszerű volt, több mint harmincan neveztek, ezért a zirci könyvtárnak már van egy önálló találmánya, amelyet télen rendeznének meg, csak nevet kell találni hozzá. A fa téli megfelelője egy hóember lenne, aminek a hasát töltenék meg hógolyókkal, ezeket láthatnák el az olvasók névjegyükkal – osztja meg velem elképzelését Berkesi Gáborné. Az OlvasóFa pályázatnak voltak támogatói is: a zirci kertbolt tulajdonosa apró ajándécsomagokat ajánlott fel, az „Együtt a könyvtárért” Alapítvány merített papírból készült könyvjelzőket és ajándékkönyveket vásárolt. A versenyzők tehát – amellett, hogy nevük felkerült a dicsőségtáblára és az eredményhirdetésen külön is elhangzott – nem mentek haza üres kézzel.

A héten még ennél is mozgalmasabb lesz az élet a Békefi Antal Városi Könyvtár és Művelődési Házban, hiszen ekkor kerül sor az Országos Családi Könyvtári Napokra a Könyvtárak az olvasásért projekt keretében.

A hétköznapiak központilag megadott témájú, de helyi emberek előadásainak jegyében telnek el, de lesz hagyományőrző népi játszóház, táncház, mesekuckó, végül a könyves vásárral zárul a programsorozat. A könyvtárban egész héten ingyenes lesz a beiratkozás, kedden lehetőség nyílik a családi fotóalbumok digitalizálására. A szerdai napon régi idők játékaiba és a kézimunkázás rejtelseibe nyerhetünk bepillantást. Itt lesz várhatóan egy idős hölgy, aki a törölközőszövéstről mesél, Illés Ferenc múzeumigazgató gyermekkorai játékait mutatja be, s meghívtak egy rendkívül sokoldalú fiatalembert, aki fest, kertészkedik, legutóbb pedig egy sálat kötött karácsonyra. Pénteken folytatódik a mesemondó délelőtt, annyi különbséggel, hogy ezúttal ismert zirci emberek fognak szerepelni: beleül a kuckó foteljába többek között Hajba Zsolt rendőrőrs-parancsnok (egyenruhában), Ottó Péter polgármester, dr. Szakál Tünde fog- és dr. Benczik Adrienn gyermekorvos, és még városunk sok közismert polgára. *A könyves vásárraphoz idén először csatlakozik a városi könyvtár* – mondta Berkesi Gáborné, aki este tíz óráig várja az érdeklődőket. Zongoraszó és tea mellett sok program közül választhatnak a vendégek: lehet társasozni, internetezni, sakkozni, újságot olvasni, vagy csak társalogni egymással. *A könyves vásárrap általában könyvvásárról, szerzői dedikálásról szól, a zirci rendezvény ellenben speciális lesz, kimondottan az olvasók becsalogatása a cél* – mondta Benczikné Tóth Magdolna intézményvezető. A helyi takarékszövetkezet vezetője, Földesi Erika elmondja, hogyan lehet okosan gazdálkodni a pénzünkkel; dr. Galambos István a hétköznapi környezetvédelemről tart előadást; Nagyné Fáró Katalin arra keresi a választ, van-e titka a tartós párkapcsolatoknak; Szakács Ilona pedig nemzedékek olvasmányairól mesél majd a Társalgóban.

Kelemen Gábor